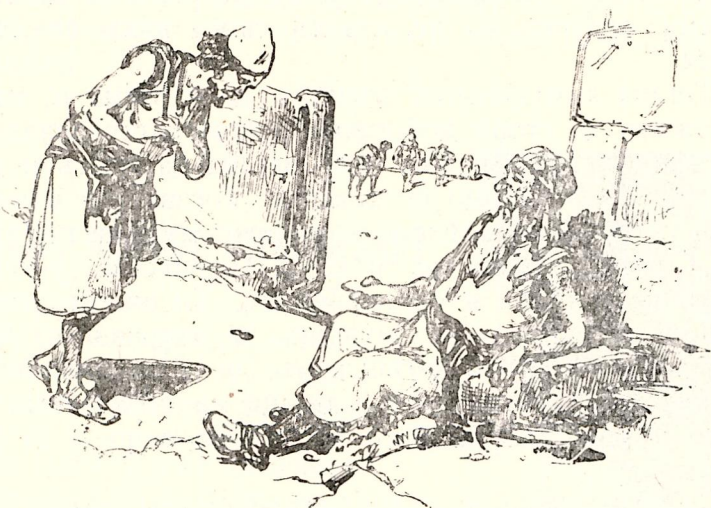

му послѣдната питка, послѣ седналъ край него и почналъ да го разпитва. . . .

— „А ти кждѣ отивашъ?“ попиталъ го непознатиятъ старецъ.

— О, азъ отивамъ далеко, да търся Бога! отговорилъ земледѣлецътъ. Ала никой не иска да ми покаже пътя. . . . Азъ вѣрвамъ, че и ти не можешъ ми помогна“.

— „Отдѣ знаешъ? . . . Може би, че ще ти помогна! — възразилъ старецътъ, като се усмихналъ. . . . Азъ съмъ този, когото търсишъ. Кажи за какво ти трѣбвамъ!“

Земледѣлецътъ се поклонилъ смирено прѣдъ него и му разправилъ своето нещастие. Тогава старецътъ се съжалилъ, далъ му една голѣма черупка, разправилъ му, какъ да духа въ нея, и му казалъ:

— „Помни, щомъ духнешъ въ нея, както ти казахъ, каквото поискашъ, ще го имашъ. Но пази я отъ лихваря“.

Земледѣлецътъ зель черупката и радостно се отправилъ за у дома си.

Лихварътъ забѣлѣжилъ, че земледѣлецътъ билъ радостенъ и рѣшилъ да узнае, каква е тази работа.